

W zarzucie drugim wnoszący odwołanie twierdzi, że wskazane w zaskarżonym wyroku uzasadnienie dotyczące charakteru odróżniającego spornego znaku towarowego, przy zastosowaniu dodanego elementu słownego „Bullerjan”, jest sprzeczne i nieodpowiednie. W zaskarżonym wyroku nie wskazano żadnego uzasadnienia dotyczącego stopnia charakteru odróżniającego, jaki Sąd nadał dodanemu elementowi słownemu. Bez stwierdzenia, czy dodany element słowny ma charakter odróżniający, nie można stwierdzić, czy element ten wywiera wpływ na charakter odróżniający spornego znaku towarowego. Poza tym zaskarżony wyrok zawiera sprzeczności w tym względzie. I tak z jednej strony Sąd przyjął, że element ułatwia określenie pochodzenia handlowego towarów, lecz z drugiej strony stwierdził on, że element nie wywiera wpływu na charakter odróżniający rozpatrywanego trójwymiarowego znaku towarowego. Zdaniem wnoszącego odwołanie twierdzenia, że element słowny ułatwia określenie pochodzenia handlowego towarów i że nie wywiera to wpływu na charakter odróżniający, są wzajemnie sprzeczne.

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie twierdzi, że zastosowano błędne kryterium prawne w celu określenia charakteru odróżniającego rozpatrywanego trójwymiarowego znaku towarowego. Aby określić stopień charakteru odróżniającego spornego trójwymiarowego znaku towarowego, chroniony kształt należało porównać z kształtami dostępnymi w obrocie. Sąd nie oparł natomiast uzasadnienia na kształtach dostępnych w obrocie, lecz na „kształcie piekarnika w ogóle”. Jednakże taki przeciętny kształt piekarnika nie istnieje.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 19 grudnia 2017 r. – Anke Hartog/British Airways plc.

(Sprawa C-711/17)

(2018/C 134/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Anke Hartog

Strona pozwana: British Airways plc

Pytanie prejudycjalne

Czy przewidziany w art. 3 ust. 2 lit. a) warunek zastosowania rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że pasażerowie posiadający potwierdzoną rezerwację „stawi[ają] się na odprawę pasażerów” w przypadku gdy – jeżeli czas nie został określony – pojawią się nie później niż 45 minut przed ogłoszoną godziną odlotu w kolejce do stanowiska, które zostało wyznaczone przez przewoźnika lotniczego dla danej odprawy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polska) w dniu 29 grudnia 2017 r. – ECO-WIND Construction S. A. z siedzibą w Warszawie przeciwko Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w Kielcach

(Sprawa C-727/17)

(2018/C 134/19)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ECO-WIND Construction S.A. z siedzibą w Warszawie

Organ administracji publicznej: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 1 ust. 1 lit. f) Dyrektywy (UE) nr 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że do „przepisów technicznych”, których projekt powinien zostać przekazany Komisji zgodnie z art. 5 ust. 1 wymienionej dyrektywy, należy przepis ustawowy, który wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatom?
- 2) Czy przepis art. 15 ust. 2 lit. a) Dyrektywy nr 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym ⁽²⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że do przepisów, które uzależniają podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej od terytorialnego ograniczenia zwłaszcza w postaci limitów ustalonych w związku z minimalną odległością geograficzną pomiędzy usługodawcami, o których państwo członkowskie powiadamia Komisję zgodnie z art. 15 ust. 7 wymienionej dyrektywy, należy przepis ustawowy, który wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatom?
- 3) Czy przepisy art. 3 ust. 1 akapit 1 i art. 13 ust. 1 akapit 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu prawa krajowego, które wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatom?

⁽¹⁾ Dz.U. L 241, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 140, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 4 stycznia 2018 r. – Postępowanie karne przeciwko Detlefowi Meynowi

(Sprawa C-9/18)

(2018/C 134/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Karlsruhe

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżony: Detlef Meyn